

титы и товаръ-тъ на патоваренныя, трудъ е чгото грабнивно-то отъ вълка агне отъ самыты звѣрскы зѣбы да го истѣргне, и да го представи цѣло на Христа: нѣ не е безъ трудъ и то, чгото и въ вѣнкашны ты нужды на обидимыты да подава рѣкъ за помощь, да защищава неповинныты, да ся грижи за бѣдныты и сиромасыты, да бди доорѣ и врѣзь другыты духовны цѣрковны управленія, всѣныты тыя трудове да ги поднема и носи дѣлкенъ е пастырь-тъ. А тешко и горко на тогози пастыря, койго рѣ си само пастырскыты честь, а подобающыя трудъ неподаема. Тешко и горко на тогози пастыря, койго само свойтъ интересъ дѣри, себе само пасе, а за овциты неради, таковый пастырь подобенъ е на идолъ. Защото нѣ таковый и Богъ въ Захаріеэото пророчество дума:., О, които пасатъ суетныты неща, и оставахъ овциты! (Захар. 11, ст. 17.) коегто мѣсто другой преводъ чети така: О пастырю и идолѣ! Пастырь-тъ койго е оставилъ овциты, и койго не ся труди, нѣ ради за овциты, е идолъ,